

melber sig hos Auktionsforvalteren inden denne Frist, indbetaler Sælgeren den ommeldte Trediedel af Kjøbesummen til Statskassen inden 4 Uger. Fæstebøgen paa de saaledes bortsolgte Steder bortfalder naar 20 Aar efter Salget er forløbet. Det Beløb, der ifølge ovenstaaende Bestemmelse indbetales til Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved næste Finantslov. De af de saaledes bortsolgte Steder, som i den forpligtelse til ved Fæste eller Forpagningsleilighed at bortsolge de fæstepligtige Steder bortfalder dog, dersom Majoratsbesidderen ved Overtagelsen af Bøndergodset udsteder og lader indlægge en Deklaration, hvorved han forpligter sig til at sælge Stederne paa Bilkau, der fastsættes af den af dem ifølge § 11 udnævnte Formand og af de ligeledes ifølge § 11 af Rigsdagen udnævnte 2 Kommissionensmedlemmer enstemmig godkendt, Prisen for hvert enkelt Sted angivende Salgsplan, til de daværende eller efterfølgende Fæstetier eller med Vedkommende Fæsters Samtykke til Fæstetiers Børn, Svigerbørn eller Stifbørn. Denne Salgsplan bliver der for et Tidsrum af 10 Aar ad Gangen at fastsætte et Maximum for Kjøbesummen og nærmere Bestemmelser om, hvor stor en Del af Kjøbesummen der skal indbetales kontant, og hvorledes Resten skal forrentes og afdrages.

§ 21.

De ved Majoraters Overgang til fri Eiendom paa de i denne Lov omhandlede Maader foranledigede Udgifter, saasom til Proklamata og særlige Indkaldelser til de Successionsberettigede, Diæter og Rejseomkostninger til Amtmænd og Taxationsmændene og vises Udgifter til Porto og Budsendelse, udredes af Vedkommende Majoratsbesidder, hvad enten Overtagelsen til ham af de paagjældende Eiendomme finder Sted eller ikke. Vedkommende Amtmand og Formanden for Taxationskommissionen kunne derhos fordrø et saadant Beløb deponeret af vedkommende Majoratsbesidder, som kan anses tilstrækkeligt til Dækning af de i denne Paragraf ommeldte Udgifter, forinden de paabegynde Udførelsen af de dem efter Loven paahvilende Forretninger.

Amtmændene og Medlemmerne af Taxationskommissionerne erholde deres Rejseomkostninger godtgjorte efter Regning. Størrelsen af deres Diæter fastsættes af Justitsministeren. Den Destationsret, som er hjemlet Sædegaardseierne ved Lov af 21de Mai 1845 § 27, tilkommer herefter alle Giere af Landeieendomme. De Bestemmelser i Lovgivningen, hvorefter Landeieendomsbesiddere have havt et mere udvidet Destationsret, ere herved ændret. En Majoratsbesidders Ret til at benytte denne Lovs 4te Affsat bortfalder ganske, saalænge han er den sidste Arveberettigede til det Majorat, der efter Cirkulationsbrevet ved Arveberettigede siners Uddøen skal tilfalde Staten eller en bestaaende Stiftelse. Denne Lov gjør ikke nogen Indskrænkning i den Bevillingsmyndighed, som hidtil er udøvet af de vedkommende Ministerium i Hensyn til Udsning af det Eiendomme paahvilende Lehnss eller Fideikommissbaand, forsaavidt angaar enkelte mindre Dele af det bundne Gods, herunder ikke indbefattet fæstepligtig Jord, der ifølge § 24 af den i § 23 nævnte Lov kan komme til Anvendelse, fordi Hovederne for Einter, der ifølge Cirkulationsbrevet først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Egenten eller første Besidder af Lehnnet, Stamhuset eller Fideikommisset nedstammende Einter ere uddøde, gøre Indsigelse dertil, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrette et Wederlag, som Justitsministeren finder pas-